

POSTANOWIENIE

Dnia 11 sierpnia 2014 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodnicząca: SSA Zofia Rybicka-Szkibiel,

Sędziowie SA: Edyta Buczkowska-Żuk

Urszula Iwanowska (spr.),

po rozpoznaniu w dniu 11 sierpnia 2014 r., na posiedzeniu niejawnym,

sprawy z wniosku J. N.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w K.

o zwrot nienależnie pobranego świadczenia

na skutek zażalenia ubezpieczonego na postanowienie Sądu Okręgowego w Koszalinie IV Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 13 maja 2014 r., sygn. akt IV U 398/14,

postanawia: oddalić zażalenie.

SSA Urszula Iwanowska SSA Zofia Rybicka-Szkibiel SSA Edyta Buczkowska-Żuk

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 13 maja 2014 r. Sąd Okręgowy w Koszalinie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych odrzucił odwołanie ubezpieczonego J. N. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w K. z dnia 23 stycznia 2013 r.

Sąd pierwszej instancji ustalił, że zaskarżoną decyzją J. N. został zobowiązany do zwrotu nienależnie pobranego świadczenia emerytalnego za okres od dnia 1 lipca 2012 r. do dnia 30 września 2012 r. w wysokości 1.330,77 zł. Ubezpieczony otrzymał tę decyzję w dniu 25 stycznia 2013 r. W dniu 7 marca 2014 r. ubezpieczony złożył odwołanie od powyższej decyzji.

Następnie Sąd Okręgowy wskazał, że zgodnie z art. 477⁹ § 1 i 3 k.p.c. odwołanie od decyzji organów rentowych wnosi się na piśmie do organu, który wydał decyzję, lub do protokołu sporządzanego przez ten organ w terminie miesiąca od doręczenia decyzji. Sąd odrzucił odwołanie wniesione po upływie terminu chyba, że przekroczenie terminu nie jest nadmierne i nastąpiło z przyczyn niezależnych.

Sąd pierwszej instancji miał na uwadze, że odwołanie od zaskarżonej decyzji zostało wniesione z przekroczeniem ustawowego terminu określonego w art. 477³ § 11 k.p.c., ponieważ powinno być wniesione do dnia 25 lutego 2013 r., a zostało złożone w dniu 7 marca 2014 r., tj. po upływie jednego roku, a ubezpieczony nie wykazał, że wniesione odwołanie po upływie ustawowego terminu nastąpiło z przyczyn od niego niezależnych.

Mając powyższe okoliczności na uwadze sąd pierwszej instancji, zgodnie z art. 477⁹ § 3 k.p.c. orzekł jak w sentencji postanowienia.

Z powyższym postanowieniem Sądu Okręgowego w Koszalinie w całości nie zgodził się J. N., który w złożonym zażaleniu wskazał, że od maja, gdy nabył wiek emerytalny 65 lat toczyły się różne sprawy z ZUS, żeby została przyznana mu renta. Organ odmówił, a później przyznał emeryturę 400 zł, której pobierania skarżący odmówił. Ostatnie pismo z ZUS otrzymał w dniu 10 lutego 2014 r. z informacją, że może się odwołać do Sądu, więc to uczynił.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie ubezpieczonego nie zasługuje na uwzględnienie.

Słusznie wskazał Sąd Okręgowy, że zgodnie z treścią art. 477⁹ § 1 k.p.c. odwołania od decyzji organów rentowych wnosi się na piśmie do organu, który wydał decyzję, lub do protokołu sporządzonego przez organ, w terminie miesiąca od doręczenia odpisu decyzji. Natomiast w myśl § 3 tego artykułu, odwołanie wniesione po upływie terminu Sąd odrzuci chyba, że przekroczenie terminu nie jest nadmierne i nastąpiło z przyczyn niezależnych od odwołującego.

Podkreślić trzeba, że wymienione w art. 477⁹ § 3 k.p.c. przesłanki przyjęcia i rozpoznania odwołania mimo jego złożenia po upływie terminu muszą wystąpić łącznie. Zatem opóźnienie nie może być nadmierne i nie może wystąpić z przyczyn zależnych od odwołującego się. Stanowisko to znajduje oparcie w utrwalonym orzecznictwie, którego wyrazem jest wyrok Sądu Najwyższego z dnia 21 marca 2006 r., III UK 168/05 (LEX nr 277825), w uzasadnieniu, którego wskazano, iż sąd nie odrzuci odwołania od decyzji organu rentowego na podstawie art. 477⁹ § 3 k.p.c. tylko wówczas, gdy bezspornie stwierdzi, że przekroczenie ustawowego terminu nie jest nadmierne i że nastąpiło z przyczyn niezależnych od odwołującego się, w pozostałych zaś wypadkach jest obowiązany odrzucić odwołanie.

Mając powyższe na uwadze Sąd Apelacyjny w całości podziela stanowisko Sądu Okręgowego, który przyjął, że odwołanie z dnia 10 marca 2014 r. od decyzji z dnia 23 stycznia 2013 r. zostało złożone po terminie, a w okolicznościach sprawy należało opóźnienie uznać za zawinione przez odwołującego się.

J. N. ani przed sądem pierwszej instancji, ani w postępowaniu zażaleniowym nie wykazał, że uchybienie to nastąpiło z przyczyn od niego niezależnych.

Wobec powyższego zdaniem sądu odwoławczego, Sąd Okręgowy zasadnie przyjął, że uchybienie przez ubezpieczonego terminowi jest zawinione i niczym nie usprawiedliwionym zaniechaniem czynności, a zatem wynika z zaniedbania własnych spraw, i nie przykładania do nich należytej staranności. Bowiem J. N. należycie pouczony o prawie i terminie złożenia odwołania od decyzji z dnia 23 stycznia 2013 r., doręczonej w dniu 25 stycznia 2013 r., odwołanie to złożył dopiero w dniu 10 marca 2014 r.

Uwzględniając powyższe, Sąd Apelacyjny na podstawie art. 397 § 2 k.p.c. w związku z art. 385 k.p.c. oddalił zażalenie jako nieuzasadnione.

SSA Urszula Iwanowska SSA Zofia Rybicka-Szkibiel SSA Edyta Buczkowska-Żuk